

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Sunt deasupra cu cetele îngerești și cu sfinții Mei, iar puterile cerești Ne poartă pe aripile lor până lângă toată iubirea care Ne-a fost pregătită să Ne iasă în întâmpinare, Nouă celor din cer, și vouă, celor ce ați plecat pe cale ca să veniți la izvorul Meu de cuvânt, la praznic de Duh Sfânt aici, în grădinile Mele de azi, unde Eu Îmi am mișcarea și adierea cuvântului Meu peste pământ.

Iată, unii pe alții ne întâmpinăm, iar Eu, Domnul, grăiesc și spun peste cei de aici, și peste cei din depărtări veniți: Pace vouă, pace vouă, pace vouă! În zi măreață de praznic de Duh Sfânt, pace vouă vă spun! Acoperământul de deasupra ne primește și masa este pusă, și nu numai cu pâine ne vom hrăni, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se face hrană dulce pentru voi, și pentru Noi, cei din cer, și Se face iubire de sus peste voi și peste Noi, că suntem la masă toți, iar la masa cea de azi sunt cu noi cete-cete cei ce au adormit până azi, și care au trecut de la moarte la viață și sunt fiii vieții, iar voi le-ați făcut pomenirea, voi, cei de la izvor, care strigați ziua și noaptea la Dumnezeu pentru voi și pentru cei ce au trecut de la voi la Noi, și avem zile de întâlnire aici, căci glasul Meu face această minune, iar aripile puterilor cerești împlinesc voia Mea și a voastră pentru cei din cer, pentru cei înviați de pe pământ, și tainică foarte este lucrarea învierii pe pământ și în cer pentru cei de care Domnul Se îndură după mare mila Sa.

O, pace vouă! Am vestit din vreme această zi măreață și întâlnirea noastră aici, acum. O, ce frumos, ce frumos sus și jos! Ce frumos aici acum, ce frumos! O, ce frumoși sunteți voi, cei care credeți venirea Mea de azi în cuvânt pe pământ, și câtă măreție vă dă Domnul pentru credință, fiilor! Mare este taina credinței și mari sunt pe pământ, și în cer apoi cei ce cred pe Dumnezeu și de la Dumnezeu!

O, nu vă este greu să credeți, fiilor? Vă întreb aceasta cu suspinul din Mine pentru cei cărora le este greu să creadă de la Dumnezeu, și de la voi pe Dumnezeu, că iată, cerul este aproape, aproape de pământ, dar pământul este departe, departe de cer, departe de Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt aproape, atât de aproape de om sunt, dar omul este departe, departe de Mine, și nu poate să creadă că Eu sunt aproape de el și-i văd faptele, și-i văd pornirile inimii și-i văd depărtarea lui de Dumnezeu, și greu îi este omului să creadă pe Dumnezeu pe pământ lângă om!

O, iată ce vă spun: Când sângele stă, și nu mai merge prin trup înăuntrul omului, moare omul, îi moare trupul și se întâlnește cu Dumnezeu, pe Care L-a crezut sau ba în viața lui de pe pământ. O, așa este și cu credința. Când ea nu este sau nu mai este înăuntrul omului, e ca un mort omul, sau moare odată cu credința lui, îi moare credința și se întâlnește cu diavolul, că nu ajunge altundeva cel care nu are sau nu mai are în el credința cea pentru Dumnezeu. Și iată ce vă mai spun: vine dragostea, vine de la Dumnezeu la om dragostea, dar numai credința îl poate duce pe om la Dumnezeu, căci dragostea vine din cer spre om, iar omul se duce prin credință la Dumnezeu, și iată calea care îl duce pe om spre Domnul.

O, unde lipsește credința e totul numai ruină, totul se clatină de la locul lui, totul se cutremură și cade, și nu știe omul de ce cade mereu, de ce e necăjit mereu. Nimic nu poate să unească cerul cu pământul decât credința, măi fiilor. Stau de vorbă cu voi în zi de sărbătoare de Duh Sfânt și vă spun cuvinte mari. O, nimic nu poate aduce mângâiere pe pământ ca și credința, fiilor. Când oamenii se cred că știu și că au știință multă, aceasta îi depărtează de calea spre Dumnezeu, dar credința îi poate reîntoarce pe cale cu Mine pe cei ce o aduc în ei ca să odrăslească ea și să mângâie acolo unde nu mai este nădejde. Un popor fără de credință cade sub robie, căci fără Dumnezeu nu este odihnă, o, fiilor. O, cât de dulce vă spun Eu, Domnul, că fără Dumnezeu totul e nimic pentru om.

Glasul Duhului Sfânt, el este cel cu care Eu vă mângâi pe voi, și pe cei din cer în această măreață zi de sărbătoare pentru Duhul Sfânt Mângâietorul, o, și ce frumos, ce frumos la voi acum, și în văzduhul cel de deasupra aici! Ce frumos este statul cetelor cerești acum, și cât au

așteptat această clipă, că au auzit oștirile cerești cuvântul Meu când Eu v-am spus să pregătiți această zi și acest frumos de jos și de sus, fiilor purtători de Dumnezeu și de oaspeții din cer și de pe pământ aici la voi, aici, unde se întâlnește cerul cu pământul prin darul credinței și prin cuvântul care dă viață, care dă mișcare lui Dumnezeu și cetelor de sus, cu care El Se poartă! O, nu se suie la mintea voastră bucuria și mângâierea celor din cer, de la credința celor ce cred pe pământ pe Domnul și lucrările Lui și ale sfinților Lui! Chiar dacă sunt încercați pe pământ cei ce cred, aceasta îi ridică și mai mult spre aplecarea lor înaintea lui Dumnezeu, Care a suferit pentru om, căci omul a căzut prin nesupunere și s-a păstrat în cădere de atunci și până azi, și a suspinat Domnul pentru căderea omului și tot suspină după fiecare om care nu-și privește vina ca să vină cu ea înaintea Mea și să ceară izbăvire și să creadă că Eu sunt Izbăvitorul omului și Milosul Care îi dă lui salvarea de sub greu.

Mi-e dor să vă grăiesc, Mi-e mare mângâierea când vă grăiesc. M-am făcut Fiul Omului ca să Mă fac frate cu omul, dar cine va fi asemenea Mie în nori, și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dar Mie Îmi este dor după om, după cei de pe pământ Mi-e dor, și vreau să stau în sfat cu ei și să fac din ei dumnezei, precum este scris, și de aceea vin cu glasul Meu peste pământ după om, și Mă dau lângă cei care au credință, ca să Mă bucur de la ei și să le dau lor bucurie, și să fie ei popor al lui Dumnezeu pe pământ, popor de fii credincioși, pe care Eu să Mă sprijin, și pe care Eu să-l sprijin, căci scris este că: *«ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui, care îi izbăvește și îi hrănește»*.

O, așa voiesc Eu, Domnul, neam român, așa voiesc să te miluiesc Eu pe tine, și de aceea vin mereu cuvânt pe vatra ta și te strig îndelung, ca să Mă auzi când te strig, și să te ridic spre ascultare, că Eu voiesc ca tu să dăinuiești și să-Mi fii Mie popor acum, la venirea Mea cuvânt pe vatra ta, și pe vecii apoi. O, cât te strig și cât aștept ascultare să-Mi dai! Eu, Domnul, te dăruiesc cu credință ca să ai spre Mine credință și să se suie ea spre Dumnezeu, așa cum dragostea Mea coboară la tine din cer ca să te învețe ea calea pe care Eu vin după tine ca să te scap de cele ce dau să te strivească pe pământ și să-ți întunece cărarea și căutarea. O, nu uita, nu uita, neam român, că Eu am spus prin glas de Duh Sfânt că-Mi găsesc plăcerea în cei ce tremură la cuvântul Meu. Cum adică tremură aceia? Aceia nu-L dau la spate pe Domnul, nu dau la spate cuvântul Lui și împlinirea cuvântului Lui, ci, din contra, Îi dau Domnului întâietate ca niște ieșiți din minți pentru cei din jur care văd mersul lor cu Mine și după Mine pe pământ și viața lor cu Mine, nedespărțiți de Mine stând, ochi și urechi fiind ei pentru cuvântul Meu de peste ei, căci cei ce nu împlinesc cuvântul Meu cad în robie. Și cum cad? Cad în voile lor, cad în păcat pentru voia lor, că nu-i păcat mai mare pentru om ca și acela când lasă el voia Mea ca să slujească voii lui și despărțirii lui de Mine, pentru care în multe păcate cade apoi. Dar Eu l-am învățat pe om să Mă aleagă iar și să stea cu Mine și să nu Mă părăsească pentru nimic și pentru nimeni pe lume apoi, și să nu-Mi scoată ochii pentru pricinile lui, așa l-am învățat, și să stea înaintea Mea umilit și mulțumit ca un păcătos iertat, ca unul căruia i se iartă mereu toate ale lui multe slăbiciuni, pentru care el să se roage la mila Mea, așa l-am învățat pe om.

O, fiilor, vă învăț pe voi statornicia cu Mine, nedespărțirea de Mine, că mult plâng după mulți care M-au urmat și M-au crezut, și M-au lăsat apoi și s-au dus cu lumea și s-au înecat în ea, în umbletul prin lume, unde nu mai pot să stea în voile Mele, de vreme ce n-au putut cât au stat lângă Mine să ia seama să nu cadă, și iată, din cauza îngâmfării cade omul, și tot din cauza îngâmfării nu-și mărturisește păcatele, ca să iau Eu de pe el apoi vina cea de la păcat.

O, fiilor, o, fiilor, veniți la Mine să vă învăț umilința inimii. Fiilor, fiilor, sub vină să vă băgați cât mai mult, dar să nu căutați să ieșiți de sub vină în ochii celor ce vă învinuiesc sau vă apasă cu vină, că nu voi trebuie să faceți aceasta, ci Dumnezeu, dacă voiește El să vă curețe vina și să vă aflați apoi curați de ea înaintea Lui și nu înaintea oamenilor, căci omul este plin de trufie pentru el însuși înaintea altui om.

Glasul Duhului Sfânt este glasul cu care vă învăț Eu pe voi. O, câtă adiere de Duh Sfânt aici, acum peste voi! O, ce frumos, ce frumos se poartă mângâierea Lui spre voi! Iar voi fiți umiliți și bucurați-vă cu umilință, fiilor, ca să aveți mereu mângâierea Duhului Sfânt peste voi. Ați venit la izvor și v-am întâmpinat cu dor, că-i mare dorul Meu. Mă ușurez de greul lui când pot să-l mai pun jos, când pot să Mă întâlnesc cu voi aici și să vă grăiesc.

Am chemat la sânul Meu pe cei ce-Mi sunt săteni aici, lângă staulul Meu de fii credincioși venirii Mele de azi cuvânt pe pământ. O, Mă doare răceala sătenilor Mei de aici, și i-am chemat pe ei să vină să Mă întâlnesc cu ei în sărbători și să-i deprind cu bucurii din cer coborâte, și care ră-mân pentru veșnicie apoi. Mi-e dor să-i știu că umblă ei pe urmele Mele și că știu să poată așa. Mă doare viața lor cea fără de Mine în îndeletnicirile ei. Aș vrea să-i învăț duhul rugăciunii care-i izbăvește de toată încercarea pe cei ce Mă iubesc pentru voia Mea în ei. Aș vrea să-i învăț dreptatea și răbdarea și viața Mea cea săracă de bunuri pământești. Le-aș da lor de mamă și de tată pe mama și pe Tatăl Meu, de Care ei să asculte așa cum ascult Eu ca un fiu. O, câte le-aș mai da lor! Le-aș da apoi duhul mărturisirii venirii Mele cuvânt în sat la ei și i-ar fericii pe ei toți oamenii. O, cine s-ar mai asemena cu ei între fiii oamenilor?

O, sunt plin de daruri. Am brațele pline de daruri. Voiesc să împart daruri oamenilor. Veniți la Mine, voi, fii ai oamenilor! Mi-e dor de voi, fiilor. Vă dau și vouă dor după Mine. Vin la voi de la Tatăl Meu cuvânt pe pământ ca să fiu frate cu voi și să vă fac fii ai Tatălui Meu, precum Eu sunt, fiindcă Îl ascult.

O, sunt plin de Duhul Sfânt mai mult decât acum două mii de ani, când îm-părțeam atâta mângâiere celor îndurerați și plini de slăbiciuni de trup și de suflet și de duh. Veniți să vă dau daruri, fiilor! Veniți, că Eu vin! Vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt peste fiii oamenilor ca să audă ei glasul Meu și să creadă pe Cel ce vine cu norii, precum este scris.

O, ce frumos, ce frumos! Coroane de îngeri și cete de sfinți sărbătoresc cu Mine aici în zi de praz-nic de Rusalii în mijlocul neamului român, unde Eu Îmi am staulul cuvântului Meu, și pe poporul Meu de azi la izvor.

Nu Mi-aș mai sfârși cuvântul și M-aș tot deșerta cu el, dar iată zi măreață! Ridicăm în sus spre Tatăl încă o carte, și am așezat în ea cu voi încă zece ani de cuvânt și am legat-o în copci, și o vom împărți, fiilor. E sărbătoarea de Rusalii și sărbătoarea cărții cuvântului Meu în aceeași zi de sărbătoare, iar Eu, Domnul, voi sta în sfat cu voi și vă voi mulțumi pentru lucrul vostru cu Mine pentru cei de pe pământ, care n-au mângâierea pe care o aveți voi de la Mine atât de mult, fiilor. Împărțiți așadar cartea Mea, cartea în care Eu Mă scriu cu voi pe pământ, și binecuvântată să fie lucrarea de împărțire a cărții, și să aibă rod cartea Mea în cei ce o vor avea pe masă și vor lua din ea hrana cea din cer, mană de sus pentru viața omului.

Binecuvântați să fiți voi, cei care Mă împărțiți și binecuvântați să fie cei ce Mă primesc de la voi! Vă binecuvintează pe voi pe toți oștirile din cer, puterile cerești, fiilor. E sărbătoarea de Duh Sfânt cu Mine între voi. Fiți plini de Duhul Sfânt Mângâietorul din unul în altul și fiți fru-moși ca Dumnezeu, nu ca omul, o, fiilor, căci omul nu este deprins cu inimă curată față de Dumnezeu și de om.

Ploaie de mângâiere presar peste voi acum, peste toți cei de sub acoperământul de aici. Nu uitați de dor. Din sărbătoare în sărbătoare Mi-e dor. O, Mi-e dor să petrec cu voi și să Mă mângâi că vă am o clipă aici. Sunt nemângâiat, și de aceea Mi-e dor și de aceea vă caut cu dor. Rămân cu voi și după ce sfârșesc glasul Meu de peste voi, rămân cu voi, fiilor. Amin.

Vă binecuvintez acum cărarea spre casă, vouă, celor ce ați venit pentru Duhul Sfânt Mângâietorul aici, la izvor. Îngeri călători vă dau mereu pe cale, ca să vă mulțumesc pentru pașii voștri spre staulul Meu de cuvânt. Eu vă sunt mângâiere, Eu vă sunt putere și mângâiere. Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

18/31 mai 2015